

Konst- och hantverkartraditioner

Nepalesisk konst går hand i hand med de större religionerna i landet, hinduismen och buddhismen. Konsten tar sig främst uttryck i träskulpturer och statyer, som ofta utgör detaljer i konstfärdig arkitektur och i tempel.

Newarerna, en etnisk grupp i Nepal, har i alla tider bidragit till den nepalesiska konsthistorien. De tidigaste högklassiga miniatyrmålningarna som de har utfört är gjorda på 1000-talet. Newarerna tog i sin konstutövning intryck från Indien och senare också från Tibet. De äldsta målningarna bevaras numera i olika tempel.

Newarernas paubhamålningar och tibetanernas thankamålningar utgör en central del av Nepals konsthistoria.

Berättartraditioner

Enligt en gammal nepalesisk legend fanns det innan människorna anlände en stor sjö i den dal där Katmandu finns i dag. Det gamla eposet Swyambhu Pura berättar om den stora buddhistiska läraren A. Manjushri och hur han kom till Katmandu från Kina för att tjänstgöra i aptemplet som än i dag är känt som en helig plats. Enligt legenden skapade han med hjälp av en besvärjelse en kanjon mellan Chobhar-bergen och ledde bort vattnet i den stora sjön.

Efter detta gav A. Manjushri den förra sjöbotten namnet Nepal Mandala och grundade där en stad för sina efterkommande. Staden kallades Manju Patani och enligt legenden blev en av A. Manjushris efterföljande, Dharmakari, landets första konung. Flera gamla böcker berättar samma sägen. Den är dessutom allmänt känd bland befolkningen i Nepal. Det finns inga vetenskapliga bevis för det som berättas, men allt vatten rinner faktiskt bort från Chobhar-bergen genom en kanjon, precis som i legenden. I landets historia stod namnet Nepal länge bara för områdena i Katmandu-dalen.